

Milí otcové, farníci, drazí přátelé v mé rodné farnosti,
moc vás všechny zdravím z letních prázdnin. Často na vás s vděčností myslím a pamatuji v modlitbách. Moje rodná farnost pro mě byla vždy místem, kde zapustila kořeny moje víra a kde jsem s vámi před časem s obrovskou radostí slavila své věčné řeholní sliby. Protože jste mě na mé duchovní cestě vždy provázeli, chci se s vámi podělit o důležitou změnu v mém životě.

Po dlouhém rozlišování, modlitbách a hledání ve spolupráci s představenými jsem se rozhodla požádat o pobyt mimo komunitu, abych zkusila žít jako naše zakladatelka sv. Anděla Merici zasvěcený život ve světě. Prakticky to znamená, že budu žít samostatně v civilním životě mimo klášterní komunitu. Matka generální se svou radou moji žádost schválila. Tzv. exklaustrace mi byla udělena na dva roky, od 25. 7., na svátek našeho farního patrona, jak symbolické :-). Podmínky, které mi byly stanoveny, mě vedou k postupnému osamostatňování, mj. mám chodit v civilním oblečení (prsten, symbol zasvěcení mi samozřejmě zůstává) a najít si nové zaměstnání, abych byla plně soběstačná. Tento čas mi byl darován k tomu, abych mohla z potřebného odstupu načerpat nové síly a v klidu rozlišovat/hledat, jak dál nejlépe naplňovat své životní povolání.

Chci vás z celého srdce ujistit, že moje touha patřit Bohu a žít charizma svaté Anděly Merici ve mně nadále hoří a je plně živá. Moje zasvěcení Bohu se nemění, mění se pouze vnější forma mého života. Jméno Alžběta si nechávám, stále jsem členkou řádu. Nyní již mám své samostatné bydlení, rozjednanou práci v nové škole s tím, že na Základní škole sv. Voršily v Praze zůstávám ve školní družině, dokud se za mě nesežene náhrada.

Chápu, že to zvenčí může vypadat nečekaně, pro mě je to však cesta, jak v pravdě naplnit poslání, které mi Pán dal. Vnímám, že mě Pán novým způsobem posílá k lidem. Zároveň si uvědomuji, že bez těch osmnácti let v klášteře, za které jsem Pánu velmi vděčná, bych dnes nejspíš nedokázala žít zasvěceným způsobem života uprostřed světa.

Moc vás, moji drazí, prosím o dvě věci. První je vaše modlitba, kterou teď v začátcích samostatného života velmi potřebuji. Druhou věcí je vaše pochopení a respekt k mému rozhodnutí. Není to pro mě jednoduché, vnímám však, že to tak má být.

Z celého srdce vám všem děkuji za veškerou vaši dosavadní podporu a modlitby, které mě nesly a stále nesou. Také na vás pamatuji a vyprošuji vám všem hojnost Božího požehnání, pokoj a radost do vašich rodin a ochranu Panny Marie.

Těším se na viděnou, Lenka Alžběta Ladnarová